

det lovforslag om midlertidige driftslån til boligbyggeriet, som blev fremsat i Folketinget den 6. oktober 1965, og som i 1966 blev afløst af rentesikringsforlaget.

For at opnå en administrativ forenkling vil man undlade at forlange pantsikkerhed for rentelånene, idet en sådan sikkerhed næppe er påkrævet. I stedet vil boligministeren i medfør af lovens § 104 træffe nærmere bestemmelse om, hvorledes låntagerne skal forpligte sig med hensyn til tilbagebetaling.

Til § 89 d.

Efter de foreslåede bestemmelser kan boligministeren forkorte og — med finansudvalgets samtykke — forlænge rentelånernes tilbagebetalingstid. En forkortelse af tilbagebetalingen kan komme på tale, hvis der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau, medens det omvendt er tænkeligt, at tilbagebetalingen vil bevirke, at lejen i de pågældende ejendomme bliver urimelig høj, eventuelt med lejedighed til følge. Det må afhænge af renteutviklingen, byggeriets prisudvikling m. v., om der skal gøres brug af bestemmelserne.

Formentlig vil en eventuel forlængelse af tilbagebetalingerne kunne tilrettelægges efter generelle retningslinier, således at finansudvalget ikke skal have forelagt sager for enkelte ejendomme.

Til § 89 e:

Nærmere regler om tilbagebetalingen kan træffes administrativt også for landsbyggefondsmidlernes vedkommende, jfr. ministerens beføjelser efter lovens § 27, stk. 4, som er omtalt i bemærkningerne til § 89 a. Efter denne lovbestemmelse kan boligministeren også træffe nærmere bestemmelse om genudlåning af de tilbagebetalte landsbyggefondsmidler. De tilbagebetalte statsmidler forudsættes at indgå i statskassen.

B. Kollegiestøttereglerne.

(Lovforslagets § 1, nr. 8, 9, 15, 20, 23, 24, 25, 26 (delvis) og 27 (delvis)).

Som led i en nyordning af boligforsyningen for unge under uddannelse er kollegiebyggestøttereglerne overført fra undervisningsministeriet til boligministeriet, og det er besluttet at lade loven om tilvejebringelse af kollegier indgå i lov om boligbyggeri. Regeringens synspunkt er, at boliger til uddannelsessøgende, bl. a. på baggrund af den stedse længere uddannelsestid, i højere grad bør betragtes som et led i den almindelige boligforsyning, således at man opnår en spredning af de uddannelsessøgende blandt de øvrige befolkningsgrupper og giver bedre mulighed for at få eller bevare bolig efter uddannel-

sens afslutning. Desuden må der lægges øget vægt på de boligmuligheder, de uddannelsessøgende har igennem indretningen af enkeltværelser til selvstændig udleje i det almennyttige byggeri.

Ved lovforslaget er kollegieloven foreslået indarbejdet i lov om boligbyggeri. Lovens støttebestemmelser m. v. er optaget som nr. 15. Samtidig er det i § 58 b præciseret, at statslån til grunderhvervelse også kan omfatte løbende udgifter, f. eks. ejendoms-skatter, i tiden indtil byggeriet gennemføres, ligesom det i § 80, stk. 2, nr. 1, er præciseret, at forskud på statslån også kan vedrøre andre udgifter i projekteringsperioden end de direkte projekteringsudgifter.

Endelig er boliglovens bestemmelse (i § 82) om adgang til at opsige lånet, når dettes forudsætninger er væsentlig forrykket, blevet overført til kollegiebyggeriet. Efter kollegieloven kan sådan opsigelse ske, „når ændrede forhold taler derfor“. Opsigelsesadgangen er således teoretisk set blevet indskrænket på kollegieområdet, men dette er ikke af væsentlig betydning, idet boligministeren efter § 58 f (i Kollegieloven § 7) kan regulere lejen.

Ved formuleringerne af §§ 80-84 (nr. 23-27) er i øvrigt særregler for kollegiebyggeriet opretholdt i fornødent omfang.

Som et led i sammenarbejdningen af kollegie- og boliglov er ved lovforslagets nr. 8 og 9 dele af § 42 indarbejdet i § 80 og § 82 (nr. 23 og 25).

C. Støtte til byggeri for tilflyttet arbejdskraft.

(Lovforslagets § 1, nr. 14, 18 og delvis 26).

Til nr. 14.

Det af arbejdsministeren nedsatte udvalg til behandling af spørgsmål om de udenlandske arbejderes forhold i Danmark har i sin indstilling af 9. marts 1970 om foranstaltninger til løsning af disse arbejderes boligproblemer peget på *opførelse af arbejderkollegier* som et væsentligt bidrag til løsning af den enlige arbejders boligforhold.

Forslaget til støtteordning i lovforslagets nr. 14 udarbejdet på grundlag af udvalgets nævnte indstilling med finansieringstilskud fra stat, kommune og privat side på ialt 45 pct. af anskaffelsessummen, dog således at det med mønster i andre støtteordninger er foretrukket at yde rente- og afdragsfrie lån i stedet for tilskud. Udvalgets forslag om, at beliggenhedskommunen skal være pligtig at yde tilskud, hvis der tilvejebringes den fornødne andel fra privat og statslig side, er dog udgået, idet man finder, at vedkommende kommune selv må træffe afgørelse af, hvorvidt den vil yde tilskud. I stedet